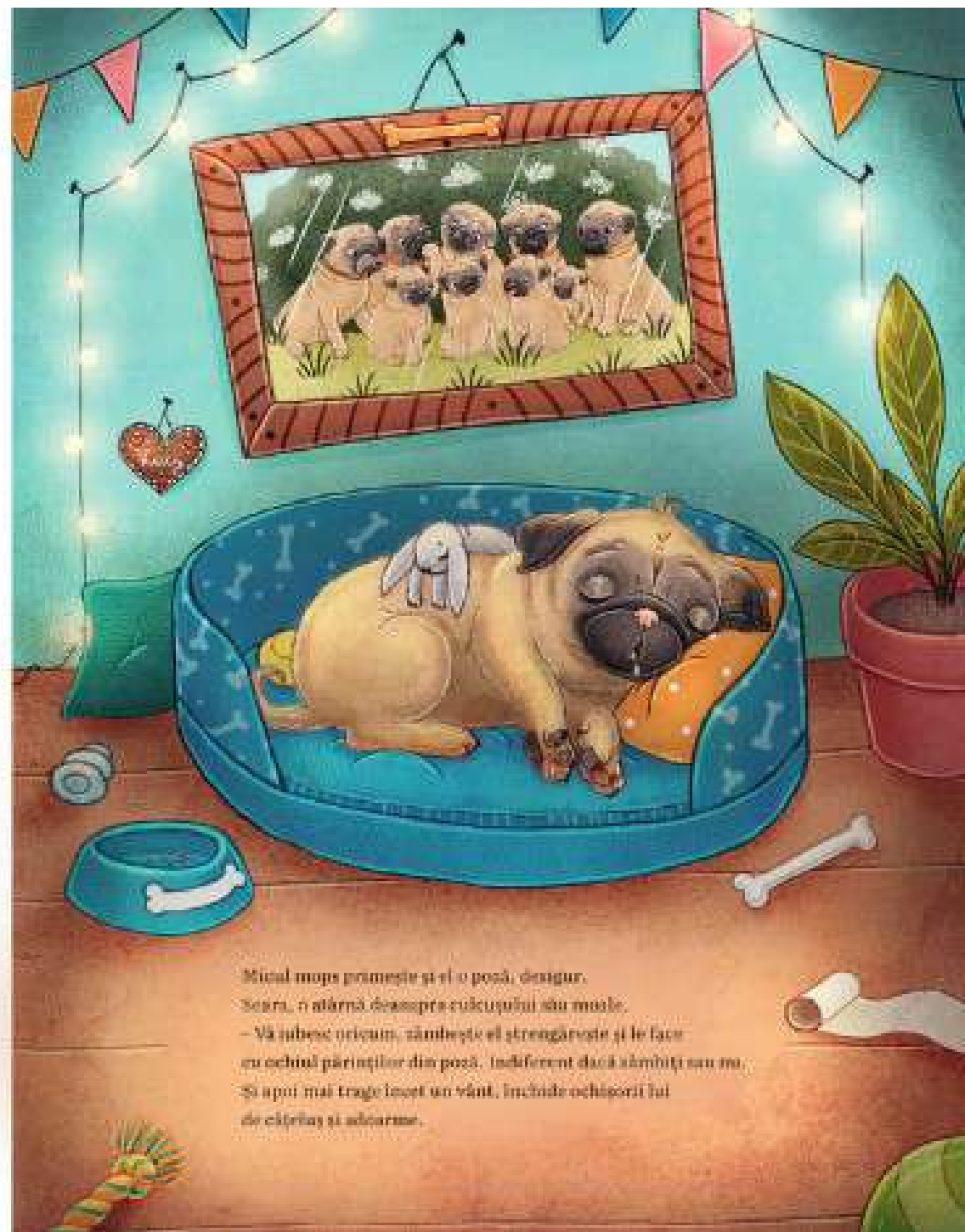

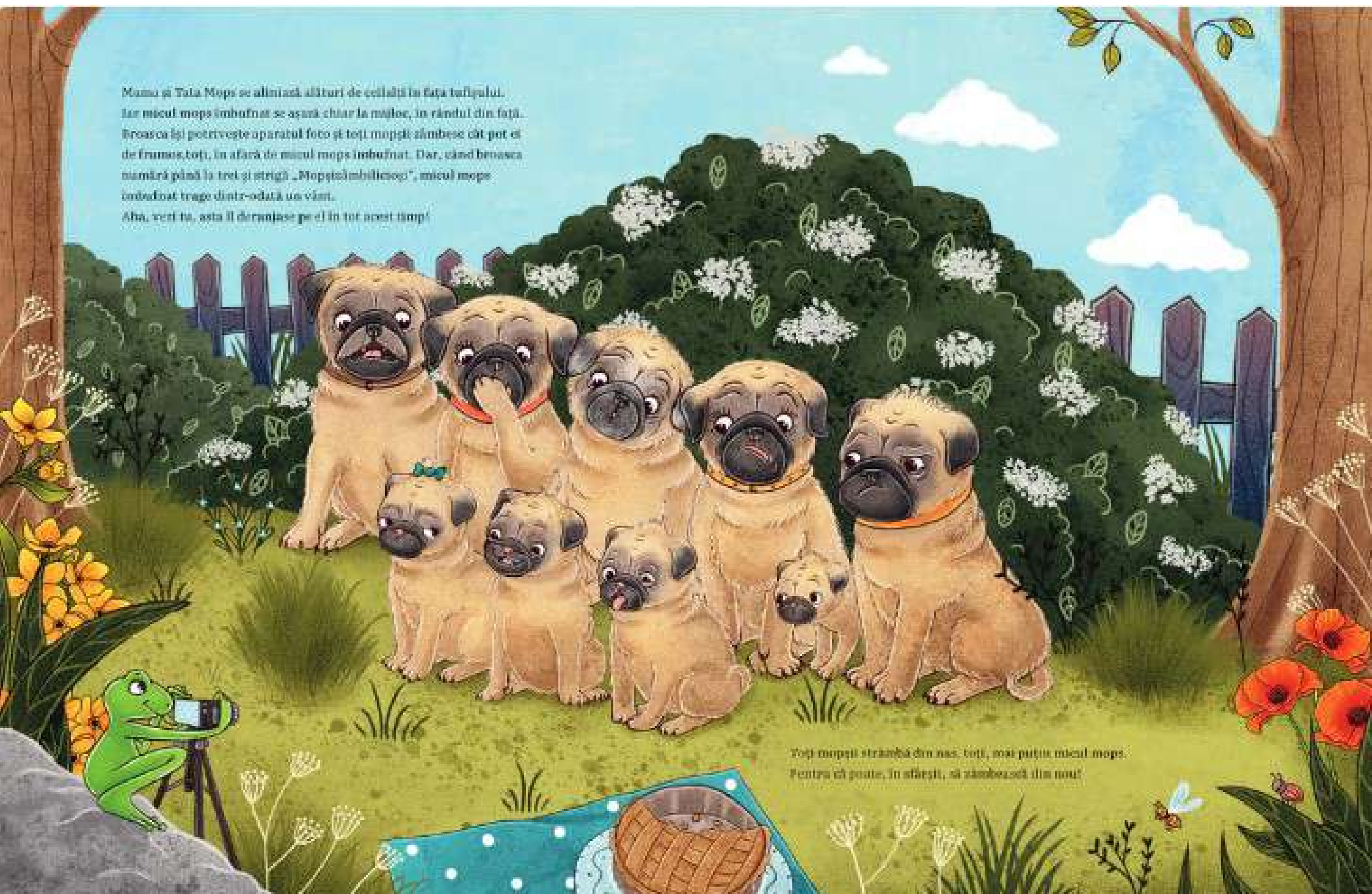
Bunicul Mops se bucură mult de poza foarte specială de familie!
- N-am mai primit un cadou atât de frumos
ca acesta niciodată în viața mea de mops! spune el vesel.

Micul mops primește și el o poză, desigur.
Seara, n-are rădăcină deasupra culcușului său moale.
- Vă iubesc oricum, zâmbește el strângându-se și le face
cu ochiul părinților din poză. Indiferent dacă zâmbește sau nu.
Și apoi mai trage învelul un vânt, închide ochisorii lui
de cârleș și adoarme.

Mama și Tata Mops se alinază alături de ceilalți în fața tatălui.
Iar micul mops îmbufnat se așază chiar la mijloc, în rânitul din față.
Trebuie să potrivește aparatul foto și toți mopiștii sămbese cât pot ei
de frumoși, toți, în afară de micul mops îmbufnat. Dar, când beașca
mamă ră până la trei și strigă „Mopștii sămbese!”, micul mops
îmbufnat trage dintr-o dată un vânt.
Aha, vezi tu, asta îl deranjase pe el în tot acest timp!

Toți mopiștii strambă din nas. Toti, mai puțin micul mops.
Pentru că poate, în sfârșit, să sămbesească din nou!

- Hai, zămbiește, spune Mama Mops și îl înghimțeste pe cățelul
îmbufnat cu vârful furții al botului ei.

Dar micul mops îmbufnat scutură din cap.

- Nu ai chef să zămbiești? Întreabă Tata Mops îngrijorat. Dar uită
la cea în fotografie de familie pentru ziua de naștere a unicului Mops.

- Nu poți să zămbiești măcar un pic? Întreabă Mama Mops din nou.

Dar cățelul nu creș.

Ci: Trebuie să fi vesel măcar?